

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnishvo „Slov. Naroda“.

„Sic vos non vobis“

—S. Često se poudarja, da smo Slovenci mal narod, razcepljen in razkosan, ali kakor pravijo Nemci „ein Völkerspitter“. Na našo veliko nesrečo je to živa resnica, katerej se ne more ugovarjati. Poleg te nesreče pa nas tare še druga, skoro še hujša. Tisočletno robstvo udušilo nam je narodni pogum, narodni ponos in podobni smo Izraelcem v puščavi, ki neso bili sposobni, da bi si osvojili obljubljeno deželo, marveč so se vsi ulegli pod arabske puščave razbeljeni pesek, da so napravili prostor novemu krepkejšemu zarođu, ki si je potem z mečem v roki z izredno hrabrostjo priboril domovino, ki se je „mleka in medu“ cedila.

Temu nedostatku narodnega ponosa pripisavati nam je razne neljube pojave, bolj rečeno, zmote in hibe, ki jih opažamo dan na dan v našem javnem življenji, ki so na kvar naši politiki in so večinoma le izrodek krajnega separatizma ali pa

čisto osebnih nakan in interesov. Kot take zmote in hibe zmatramo večino zaupnic, diplom o častnem občanstvu in drugih enakih pojavov in skoro vsekdar, kadar nam dojde vest, da se je zopet kaj jednacega ukredilo, da se je odposlala mnogobrojna deputacija, izročat lepo izdelano diplomu, ali pa adresu z mnogoštevilnimi podpisi in še številnejimi križi, usiljuje se nam vprašanje: „Cui prodest?“ Komu je to na korist? Kdo je to uprizoril in zakaj?

Navadno ni težko pogoditi pravega odgovora. Ako se zna, kdo je stvar sprožil, je tudi takoj jasno, zakaj. Velika masa naroda rada uboga nekatero krajne voditelje, papir je potrpežljiv, križ ne stane ni solda in tako se hitro skrpa zaupnica, ali pa adresa, o katerej se potem ves slovenski svet začuden vpraša: Kaj pa je tebe treba bilo?

Taka prikazen pojavljala se je pred par leti na Primorskem. Dan na dan kovale so se zaupnice in diplome o častnem občanstvu in deputacije so skoro kar v procesijah romale v Trst. In kaj smo s tem dosegli? Nič drugzega nego to, da smo potratili nekoliko krvavo prisluženih novcev za krasno izdelane diplome, da smo zopet galvanizovali móro, ki nas na Primorskem baš zaradi rečenih diplom in zaupnic še hujše tlačí, da smo nekemu na svojo škodo utrdili že močno omajano stališče. Masa naroda, „misera contribuens plebs“ bila je slepo orodje, služee posamičniku, ki je morda pri tem iskal in našel osebne koristi. Kaj jednacega bilo je nedavno v Vipavi, kaj jednacega snuje se na Štajerskem, kjer se nabirajo podpisi za zaupnico predsedniku okrožnega sodišča Celjskega, da ne navajamo vseh drugih raznih slučajev.

Mi nismo načeloma nasprotniki zaupnicam in častnim diplomam. V gotovih slučajih so jako umestne, v mnogih celo dolžnost hvalečnosti. Narod izreka zaslužnim možem na ta način svoje priznanje, da jim odkaže odlično, vzvišeno mesto. A baš zaradi tega, ker imajo na takem mestu biti le pristni odličnjaki, v istini plemenite osebe po duhu in po svoji delavnosti, treba velike opreznosti, da se ne utihotapi volk v ovčji obleki, ki ni vreden našega zaupanja in nema drugzega smotra, nego na naših plečih, na podlagi našega zaupanja popeti se kvišku.

Mej častne občane smeli bi se vsprejemati le možje čistih rok, ki so z živim prepričanjem delovali za narod, priborili mu gmotnih in političnih blaginj ali jih vsaj z vsem naporom priboriti skušali. Kolikor smo pa v novešem času opažali taka imenovanja in odlikovanja, videli smo večinoma, da ni bilo pravega nagiba, niti pravega povoda. Z malimi izjemami ravnalo se je po načelu „do ut des“ in zaupanje izrekalo se je možem, ki so jedva kot novinci prišli v ta ali oni okraj, o katerih se ni znalo niti kaj dobrega, niti kaj zlega, katerim pa se je hotelo dobrikati, glede katerih so se torej zaupnice in diplome skovale „ad captandam benevolentiam.“

Tako postopanje je že graje vredno. A v premnogih slučajih bil je povod zaupnic ali pa diplom prav navadna baharija. Ker je občina A. odposlala deputacijo z diplomu, ni hotela zastajati občina B., po poslednje vzgledu ravnala se je tudi občina C. in tako je potem prišlo, da so razne občine kar tekmovali v tem uprav tlačanskem, svobodnih mož nedostojnem ravnanju.

Nedostojno je svobodnih, zavestnih mož tako ravnanje, kajti kakor se obsoja in celo po zakonih kaznuje poskušano ali pa celo zvršeno gmotno podmitovanje, isto tako se mora obsojati tudi vsako podmitovanje v moraličnem zmislu. Nezaslužene, prisiljene zaupnice in iz klečplaznih namenov skovane diplome pa neso drugzega nego moralično podmitenje, ob jednem pa izraz tlačanskega duha.

Premnogo je slučajev, da so se dotične občine za svoje zaupnice ali pa podeljene častne diplome že kesale, a bilo je prepozno. Od vseh v zadnjih letih izdanih zaupnic in častnih občanstev jih je le razmerne malo prišlo na pravo adresu, zatorej se mora tako lahkomišelnost postopanje ostro karati, ker ne le, da kviri in bega javno mnenje, prouzročuje tudi mnogo gmotnih troškov. Diploma, nabiranje podpisov, potovanje deputacije, vse stane novcev in trditi bi se smelo, da se je na ta način s takimi nepotrebnimi in škodljivimi demonstracijami že lepa vsota potratila.

Mi nismo zagovorniki grškega ostrakizma, po katerem se je vsak uplivneji Grk prognal iz domovine, naglašamo pa še jedenkrat, naj se dvakrat,

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš-Třebizsky)

(Dalje.)

X.

Po čudnem naključji našel sem listek, na katerem so se mi zdela pismena, da so pisana s človeško krvjo. Roka se je tresla piscu gneva in žalosti ob jednem, in oči so se mu najbrž preveč kalile od solz, ker je nekatera beseda manjša, druga večja, in ker so vrste krive. Pogrešajo se tudi ločila. Dotični kos papirja našel sem še le včeraj, ali takoj sem se usedel, vzel v roko pero in pisal.

Dne 20. junija leta 1654 po Kristovem rojstvu prodal je gospod Krištof Ferdinand Popel iz Lobkovic graščino Klecanje z vsem, kar k njej pripada za 24000 goldinarjev. Kupec bil je Adam Matevž iz Trautmannsdorfa in na Weinsbergu, svetega rimsko-nemškega cesarstva grof, njih cesarske milosti kralja českega in ogerskega svétnik in kamornik, kraljevi namestnik in najvišji maršal deželni, vitez zlatega runa, rodom Štajerec, sin Maksi-

milijana Trautmannsdorfa, človeka, ki je zelo v slabem spominu.

Od te dobe jenja v urbarji sela tukajšnjega česki jezik popolnem; na posameznih kmetijah, ki so bile opustošene v teku tridesetletne vojne bodi si od vojakov ali zapuščene od lastnikov, naselili so se Nemci in da bi se prè tukajšnji kmetje lažje preživili in zraven tlako delali, pridejala je gospodska vsakemu posestvu dobre četiri orale. Ta listina je pisana z roko okorno, ki peresa ni bila vajena in v takšnej nemščini, da je joj. Dana je 21. marca 1669. Poleg so navedene na tanko dolžnosti kmetov in kočarjev.

V tajnem svetu cesarja Ferdinanda II. in III. glasoval je grof Maksimilijan iz Trautmannsdorfa vselej s srditim sovraštvom zoper vse, kar bi le količkaj utegnilo Čehom koristiti. In helebarda, ki se je v Hebu pogreznila v prsa Fridlandova, povzdignena je bila tudi najbrž vsled podpihanja tega svetnika cesarskega. Sin Adam Matevž je ostal načelom plemenitega očeta svojega veren vse žive dni . . .

Nekega meglenege zimskega dne bližala se je od severne strani tukajšnjemu gradu tolpa obubožanih ljudij. Ženam je gledala deca čez rame iz

krnirjev, čuda, da se neso ubožice zgrudile pod njo. Možje so vlekli skromno imovino na vozičkih, odpočivajoč si tudi vsak hip. Otroci so tleskali z ročicami, smejali se, žlobudrali radostno; ali materam je bilo za jok in možem je tem večja teža padala na prsa, čim bolj so se po drevoredu gradu približevali.

„Če nas le tja pustijo?“

„Gremo na svoje!“

„Mili brat, koliko jih je že šlo pred nami na svoje, a morali so se na pragu vrniti.“

In potem se je bil zopet slišal samo škripot vozičkov.

Prišlecem je gledala grozna reva iz zastradnega obličja.

Nekoliko tukajšnjih seljakov, ki so bili o velikej vojni pobegnili iz svojih posestev, vračalo se je pod rodno streho. Domača tla so pač le najboljša in če bi tudi bilo pokopališče, kjer bi imeli zadremati. Blodili so iz kraja v kraj, tu so se kratko naselili, tam so prebili nekaj časa, a povsod so našli gorje in gorje.

Rodno selo je bilo ob cesti, koder so šli vo-jaki brž po belogorskej bitvi. Toda pravo zlo začelo se je še le 1634. leta in je trajalo do 1852.

trikrat premisli in pretehta, koga hočete počastiti s svojim zaupanjem in zakaj. Kajti le tedaj bode zaupnica in častna diploma prava čast in pravo odlikovanje, ako se bode priznavala le izrednim zaslugam in zares izbornim možem, ne pa, če bodo zaupnice in častne diplome tako goste in navadne, kakor nekdanji „Kanonenkruz“.

Tudi v tej zadevi kaže se politična zrelost in nezavisnost dotičnih okrajev, kakor v vsakem drugem pojavu javnega življenja. Darežljivost v tem oziru je potrata, opreznost in varčnost pa politična modrost in narodna čednost. To naj se uvaža in v bodoče ne ravna prenačljeno, marveč previdno, sicer bode dotične občine vedno zadevala vsa ostrina Virgilijevih besed „Sic vos non vobis . . .!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. februarja.

Vojno ministerstvo je naznanilo rektoratom tehniških velikih šol, da se bodo vsprejemali za popolnjenje tehniškega osebja pri mornarici slušatelji tehniških velikih šol, ki so obiskavali strokovno šolo za grajenje strojev in napravili državni izpit, kot aspiranti z adjutumom. Razen telesne sposobnosti za vojaščino, zahteva se popolno znanje nemščine. — Ker se sedaj vsaka naredba za izvežbanje čet le prerada zmatra za mobilizacijo, opu stila se bode letos na ukaz vojnega ministerstva mobilizacija konjice in topništva za poskušnjo, ki je vsako pomlad v navadi.

Vnanje države.

Bivši **bolgarski** knez Aleksander Battenberg je na svojem potovanju jel bolehati, zategadelj se je vrnil iz Nizze v Pariz. Boje se, da dobi legar (typhus).

Turška vlada naznanila je vodji **bolgarske** opozicije, Cankovu, oficijalno, da se ž njim ne more več dalje pogajati, ker ni nobenega upanja, da bi se doseglo kako sporazumljenje. Sedaj se bode Turčija pogajala le z zastopnikom bolgarske vlade, Vulkovićem, zastopniki velevlastij in bolgarsko deputacijo, če se ni odpotovala v Sofijo.

Italijanska ministerska kriza še ne bode tako hitro rešena. Depretis nekda ni mogel sestaviti nove vlade. Kralj bode sedaj moral poklicati koga drugega. Sodi se, da bode kralj sedaj grofu Robilantu naročil sestaviti novo vlado.

Kakor se poroča „Pol. Corr.“ iz Varšave, so se v **ruskem** vojaškem oskrbništvu pokazali veliki nedostatki. V poljskih trdnjavah so zaloge mnoge manjše, nego bi morale biti. Marsikaj se je zaračunilo, kupilo se pa ni. Mnogo stvari je pa popolnem spridenih. Zategadelj moralo se je letos žita in drugega živeža mnogo več kupiti, nego se je nameravalo. To je pa dalo povod govorici, da Rusija zalaga trdnjave, ker misli začeti vojno. Po družih poročilih pa Rusija zalaga trdnjave tako zelo, da se vsekako mora soditi, da misli na vojno. Za zalagatelje so jej povoljni celo židje, od katerih dosedaj država ni marala kupovati. Železnica Ivangorod-Dabrova pomnožila je obratna sredstva tako, da v 14 dneh lahko prepelje 200.000 vojakov. V kratkem se bodo uradniki te železnice nadomestili s častniki.

Kakor se poroča časopisu „Daily News“, je **ruski** poslanik Hitrovo vprašal **rumunsko** vlado, zakaj da se Rumunija oborožuje. Odgovorila mu je, ko se vse države oborožujejo, tudi Rumunija ne sme zaostati. Morala bode morda še z orožjem bra-

nuti svojo neutralnost, da se druge države ne bodo vojevale na njenej zemlji.

Kak upliv bode imel izid volitev za nemški državni zbor na **nemško-francoske** odnose, še sedaj ne moremo sklepati. Angleški in nemški listi trdijo, da je izid volitve olajšal ohranjenje miru. „Nord. Allg. Zeit.“ zagotavlja slovesno, da Nemčija ne bode z vojno rušila nikake mejnarodne pogodbe. Ruski listi so pa družih mislij in sodijo, da bode Bismarck sedaj, ko ima državni zbor po svoji volji, še bolj ošaben in še hujše izzival Francoze. — Že večkrat omenjeni „Nordov“ članek pretresuje razni nemški in francoski listi. Prvi mislijo, da utegne Rusija s tacimi izjavami prouzročiti vojno v Evropi. Dosedaj Francozi le zategadelj neso začeli vojne, ker so se bali, da bodo premagani in bi potem bila Francija popolnem uničena. Sedaj ne bodo več pomišljevali, ko jim Rusija obeta pomoč. „Köln. Zeit.“ misli, da se Nemčiji ni treba bati združenih Francozov in Rusov. Bismarck bode že še dobil zaveznikov, ki jim bodo kos. Francoski listi mislijo, da bode sedaj lažje ohraniti mir, ko se bode Bismarck iz strahu pred Rusi bal napasti Francoze.

Najugodnejše za **nemško** vlado izpale so volitve na Saksonskem, kjer je dosedaj bilo vselej več socialnih demokratov voljenih. Sedaj so pa propali vsi socialistični in svobodnomiselni kandidati. In voljenih je 10 narodnih liberalcev in 10 konservativcev in v dveh krajih so že ožje volitve, pri katerih bode zmagal jeden narodni liberalcelec in jeden konservativcelec. — „Kreuzzeitung“ ne ugaja, da so narodni liberalci pri volitvah največ mandatov pridobili, ne pa konservativci. Sedaj, ko so narodni liberalci se ukrepčali, utegnili bi v notranjih vprašanjih nasprotovati vladi.

Francosko trgovsko ministerstvo izdeluje projekt, kako naj bi se doseglo sporazumljenje o rabi kolek pri menicah v **mejnarodni trgovini**. Sedaj so bile pri menicah baš zaradi kolkarine razne težave in sitnosti. Menica, ki se je izdala v Franciji ter se je imela plačati v Nemčiji na ukaz kake nizozemske tvrdke, morala se je n. pr. trikrat kolkovati. Da to ni bilo trgovini v prid, razume se samo po sebi. Francija bode nekda predlagala, da se skliče konferenca držav svetne pošne zveze, ki se bode dogovorila o kolkarini menic v mejnarodni trgovini.

Dopisi.

S Ptuja 22. februarja. [Izv. dop.] Starodavno mesto Ptuj ni imelo v stari zgodovini stalnega mesta, ker svojili so si je Rimljani, češ, da so je zgradili oni in od druge strani trdilo se je od slovanskih zgodovinpiscev z uspehom, da je mesto slovansko. Pozneje se nikdo ni več za take razprave zmenil, temveč reklo se je unisono, da je mesto avstrijsko. Pred kakimi 15 leti priklatlilo se je vender semkaj nekaj prevetrenih bučic in od teh ljudij gre trditev, da je naše mesto nemško, kar se pravi prusko.

Slovenci so temu seveda vedno kolikor možno nasprotovali in tudi vsakemu, ki je kaj tacega trditi skušal, brez ovinkov na prste stopali.

Čez državne mejnike lukajočim lisjakom to nikakor ni po volji bilo. Ugibali in premišljevali so pri sejah in pijačah noč in dan, dokler ni iz Gradca bil mesija sem pozvan!

Ta mesija bil je naš okrajni zdravnik dr. Egbert Kleinsasser. Hitro, ko je prišel mej nas Slovence, sprožil je misel, da mesto mora postati samostalno, da se odtegne s tem nadzorstvu okraj-

Tuji naglas je učinil te dve besedi malone nerazumljivi.

„Kaj da hočete, vpraša vas njegova ekscelenca?“

„Milostivi gospod . . .“

„Ekscelenca, razumeš?“

Smo od tod; imamo tu posestva; ko so bili slabi časi, ostavili smo jih, izkusili smo mnogo, sila mnogo, vračamo se . . .“

Gospod grof je nekaj nemški povedal ter kar izginil prišlecem izpred solznih očij.

„V vaših hišah že drugi gospodarijo, postavili so si je, polje obdelali in vse je zdaj njihovo . . . Idite z Bogom!“

„Umrjemo gladu! — Usmilite se, plemeniti gospod! — Zaradi teh naših otrok, ki bodo vse žive dni svoje za vas molili!“

Stari Kaba je tekel v prehod, krenil po stopnjicah navzgor in šel naravnost proti grofovej komnati.

Njegova ekscelenca obvezovala je baš ljubljencu — lovskega psu novo grebenico s trautmannsdorfskim grbom.

„Imejte, gospod, usmiljenje! — Saj smo se tukaj narodili, naši predniki so tu od nepomnijevih kolen . . .“

nega glavarstva in okrajnega zastopa, katerega Slovenci vodijo. Reklo se je, mesto Ptuj mora postati autonomno. Po pruskem duhu cikajoči krojači, žmarji in drugi rokodelci, potem kamnoseki, turnarji in ognjegasci, poprimejo se takoj te ideje in po krčmah kakor tudi po kavarnah ališali smo le ta glas: „automatijo“ čemo!

Mestni očakarji hitro glave vkup utaknejo, „automatijo na protokol“ vzamejo, jo na črno desko pribijejo, zapečatijo in v deželno hišo v Gradec pošljejo. Tam možakarji stvar čelarno gledajo in „protokol“ Vesteneku glavarju v predal denejo.

Na to Vestenek v deželno zbornico kima in ves nemški klub za Ptuj, za „automatijo štima“. Za Ptuj pridobljena je tedaj automatija, kakor želel je medicus mesija!

XX.

Izpod Smolevega 23. februarja. [Izvirni dopis.] Odšel je veseljak Kurent z vso svojo gardo v Benetke in naprej, odkoder se tako hitro ne porvrne. Burja zgubila se je proti jugo-zapadu, mraz se je pričel odmikati proti severo-vzhodu. Vsega tega imeli smo to zimo na izobilje; veselice, mraz in burja, to vse se je kar križalo in drug drugega preganjalo; seveda poslednja dva sta čisto skupaj držala. Dovolj je bilo vsega, kar najbolj pričajo prazne mošnjice, katere so se radi veselje kar krčile, mraz jih je krčil in burja jih je pa popolnem posušila. Pa pozabimo na vse to, saj solnce se zopet prijazno na nas ozira ter nas ogreva, v „frščji“ pa vrabci si volijo župana ali pa snubijo, kajti veseli živ! živ! živ! se vedno glasneje razlega. V mnogih človeških želodcih pa praskajo mački, katere je treba s slaniki, sardelami, in jednaki jedili tolažiti. Kedor pa tega nema, in teh je gotovo nekaj, za te je pa dobro kisló zelje ali pa kislá repa. Pa pustimo to, vsak naj si pomaga, kakor mu mogoče; naj že pije vipavca ali terana, izvrstno Senožesko pivo ali pa svežo bistro vodo iz curka, bolje je seveda bolje.

Sedaj prišlo mi je pa nekaj drugega na misel, o čemer vender molčati ne morem. V spominu mi je namreč krasna veselica, katero je napravilo osebje Senožeske pivarne, na čelu njim izvrstni ter priljubljeni pivovar g. Gašpar Lobnik. Ta veselica bila je gotovo izmed najlepših na Notrauskem, le žal, da je silna burja mnogim iz Šturja, Vipave, Postojine, Razdrtega, Divače in od drugod prihod zadržala. Da ni bilo burje, bi bili g. Mušiča, četudi še precej veliki prostori, pretensni postali. Kljub temu bila je pa ta veselica nepričakovano obilo obiskana, kar služi v lep dokaz, da so omenjeni prireditelji, osobito g. pivovar in g. vodja, mej narodom priljubljeni. Ti gospodje so pri tej priliki pokazali, da oni ne znajo samo variti nam izvrstne, hladilne ter okusne kapljice, katera zares zasluži ime pivo, s katero svojim obilim naročnikom vsekdar po želji ustrezajo, oni so pokazali, da so kos tudi napraviti veselico, na koji se je vsak udeleženec veselega ter zadovoljnega čutil. Čul si krasno ubrano petje, v srca segajoče napitnice, kar vse rodilo je zlatorumeno Senožesko pivo, katero se da v resnici z neko posebno slastjo uživati. Izvrstna godba je pa uplivala na mlade živce, da je bila dvorana, v kateri se je plesalo, nadebudne mladine

Ali starček še ni izgovoril; pes ga je povabil na zemljo in tiščal s prednjima nogama k tlaku. Gospod grof je moral svojega miljenca odtrgati z vso silo od starca.

„A zdaj se mi poberi!“

Stari Kaba je ustal; toda moral se je opreti ob zid, ker ni imel močij, da bi se vzdržal na nogah.

„Veš li ti sivi brat, kdo je ta-le gospod?“

Na shodih se je prikazala nenadoma visoka, suha starka s pepelastimi razpletenimi lasmi.

Grofa je obšla kurja polt; toda ni se mogel ganiti iz mesta.

„Ko so naši pregnanci pošiljali na cesarski dvor v Beči prošnjo za prošnjo, ko je vladar sam bil že voljan nekaterim odpustiti in jim dovoliti povratek, je oče tega-le gospoda pismo za pismom vrgel v ogenj in cesarja za božjo voljo prosil, naj tega ne učini in gada zmuzlega ne dene v nedra nego naj ga pusti ležati, da bode poteptan popolnoma . . . In kar je oče, to je sin. Pojdite z menoj, jaz sem smrt iz podmoranjkih skal; ne ostaja vam nič drugega, kakor moje kraljestvo . . . A po tebe pridem tudi; še prej pa po to, kar ti je najdražje!“

Čelarna starka prišla je Kabo za roko in ga malone vlekla dol po stopnjicah v prehod.

leta. Ko je ostavila češka tla poslednja švedska noga, prišla sta sem zopet glad in pomor.

A ni bilo nikjer videti niti žive duše. Le tropa črnih ptic je preletela naglo ondajšnjo ravnino.

Vračali so se Točkovi, rodbina Bakalarjeva in stari Kaba. Srečali pa neso mej potom človeka. Grajska vrata so bila k sreči odprta. Prišleci so krenili po najkrajšem potu.

„Kaj stojite tu? — Kaj bi radi?“

To vprašanje je zagromelo ubogim na ušesa z groznim zvokom, da so mahoma obstali.

„Na svoje gremo!“

„Na svoje, potepuhi?“

„Z gospodom Popelom hočemo govoriti!“

„Gospod Popel je že davno proč . . .“

„Gospod Popel iz Lobkovic?“

„Gospod Krištof Ferdinand Popel iz Lobkovic — ta!“

„Da ni gospoda tukajšnjemu gradu?“

Skozi prehod je prišel nagloma mož srednje rasti v črnej aksamitovej suknji in z zlato verižico okolu vratu. Opazivši tolpo revežev, hotel se je hitro obrniti. Kdo pa kedaj rad gleda ljudsko bedo, naj se prikaže v katerekoli polobi? — Pisar pa ga je že ogovoril po nemški.

„Kaj hočete?“

ter življenja polna. Ta veselica bila je popolnem času in kraju primerna, zato si pa gg. pivovar Lobnik, vodja Peroci in ostali prireditelji smejo svesti biti, da so svoj namen popolnem dosegli, kajti zadovoljnost se je brala z obrazov vseh udeležencev.

Komur pa že ni poznata iskrena kapljica Senožškega piva, naj se potruži, ako mu je prilika, in uveril se bode, da zasluži vso hvalo.

Priporočati je pa tudi vsem pivotočem, kojim Senožška pivarna ali nje zaloge neso preveč oddaljene, naj si jo naroče, ker na ta način bodo ustrezali svojim gostom z izvrstno pijačo, a poleg tega podpirali bodo domačo obrtnijo.

Domače stvari.

— (V Vipavi) bode jutri popoldne ob 3. uri pri c. kr. okrajni sodnji obravnava o tožbi našega urednika gosp. Železnikarja proti g. okrajnemu glavarju vitezu Schwarzu zaradi žaljenja časti. Sprva je bila obravnava razpisana pri c. kr. mestni del. okrajni sodnji v Ljubljani, vsled pritožbe g. viteza Schwarza pa jo je nadsodnja odložila in sedaj izročila c. kr. okrajni sodnji v Vipavi.

— (Pisateljskega podpornega društva) zabavni večer bode spet jutri, v soboto dne 26. februarja, ob 8. uri v restavraciji Ljubljanske čitalnice.

— (Dramatičnega društva odbor) sklenil je v svoji seji dne 21. t. m. nadaljevati gledališko sezono v gorenjih prostorih tukajšnje narodne čitalnice, ter so se v ta namen prošnje na deželno predsedništvo in čitalniški odbor že uložile. Prva predstava — ker neugodnih rešitev omenjenih prošenj ni pričakovati — bode v nedeljo dne 27. februarja t. l. Igralo se bode: „Francosko-pruska vojska“, potem „Prijetno iznenadenje“ in konečno „Gringoire“. Prvi dve igri burki, „Gringoire“ igra kaz v jednem dejanji. — Dramatično društvo nameravalo je 6. marca t. l. obhajati dvajsetletnico v deželnem gledališču. Žal! je to sedaj razpalo v prah in društvu je zaprečena možnost, Bog zna, za koliko let, pokazati se zopet na večjem odru v Ljubljani s svojimi, vsega priznanja vrednimi igralnimi močmi! Porušen je hram, v katerem je slovensko občinstvo v teku dvajsetih let užilo mnogo lepih, zabavnih ur! Razbito je zrcalo, v katerem je naš ljudstvo videlo in pričelo izpoznavati samega sebe! Vsakega domoljuba skrb bodi tedaj, da priskoči v tem kritičnem momentu društvu vsaj kot podporni ud z neznatno letno svoto dveh goldinarjev, da ne omaga društvo, ki je pričelo razvijati se in cvesti, pri zgradbi novega Talijinega hrama, katerega začasno odpre v prostorih čitalničnih.

— (Slovensko dramatično društvo) ima svoj občni zbor v nedeljo dne 27. t. m. ob 11. uri dopoldne v Ljubljanski čitalnici v I. nadstropji. Razumništvo slovensko še jedenkrat prijazno vabimo, naj se prav mnogobrojno udeleži tega zborovanja.

— („Rogača“) izšla je danes 4. številka z lepimi izvirnimi podobami okrašena. Vsebina ima mnogo zabavnega dobička.

— (Gosp. Jurij Šubic) otvoril je te dni v Parizu svoj lastni atelier. Kdo mu ima kaj pi-

Gospod grof je dozdej stal na shodih, na cellem telesu se tresoč, kakor od mrzlice, ki prihaja na svojo žrtev ne še le tretji dan, nego vsako tretjo uro.

„Pojdite z menoj! — Ne ostaja vam nič drugega, kakor moje kraljestvo. — Jaz sem smrt iz podmoranskih skal. — V mojej državi ne boste ničesar pogrešali. — Bodete imeli pokoj, odpočitek. — Glad vas tudi ne bo nikdar mučil. Pojdite le, pojdite!“

In starka s pepelastimi, razpletenimi lasmi je mahala z obema rokama, osušenima do kostij prišlecem nasproti, v gradu so se vsi poskrili, — prazna vera se je takrat lotevala vsake duše in vsakega stanu; gnetli so se v svoje pesjake tudi psi, katerih so tu imeli cele tolpe.

Stari Kaba se je ospametoval najprej.

„Torej pojdite, pojdite! — Ljudje nas psujejo, zabranjujejo nam naše rodne prage, a zove nas vsaj smrt! — Pojdite, pojdite, dokler se za nas vsaj ta meni!“

In vsa tolpa se je obrnila in z omahujočim korakom napotila za starko k Vltavi, kjer se na drugem bregu črne podmoranske skale.

Ta starka je tekala po tem kraju že v šved-

sati, naj to stori pod naslovom: George Šubic, artiste. Paris 44, Rue de la Tour d' Auvergne.

— (Srcé) je naslov berilu, ki ga ima naš slavni pesnik in pisatelj g. prof. Jos. Stritar v slovenskem klubu na Dunaji dne 26. februarja. Zanimanje za ta večer je veliko. Ker je zadnjič prišlo nepričakovano mnogo obiskovalcev, bila je dvorana pretesna; vsled tega zagotovljena je za šesti večer večja dvorana v hôtelu Royal, I., Singerstrasse 3.

— (Donesek k narodni ravnopravnosti.) Pred c. kr. davkarijo v Mariboru bil je do letos poleg „K. k. Steueramt“ tudi napis „Štibernica“. Letos pa so to besedo zbrisali, češ, saj je Slovenec krotka duša, ki se ne pritožuje, kakor Nemci s češkega zaradi dvojnih pečatov in zaradi češkega leva na češko bavorski meji. Prav se nam godi.

— (Brez potrebe.) „Slovenski Gospodar“ piše: Kakor slišimo, kroži po Mariboru in brž ko ne tudi po drugih mestih neko pismo, v katerem se izreka g. J. pl. Heinricherju, predsedniku okrajne sodnije v Celji, zaupanje. Da prinese g. dvornemu svetniku tako spričevalo kje kaj koristi ali pa da mu ga je povprek kje treba, o tem ima pač lahko človek svoje dvome.

— (Glasbena Matica.) Vsled mnogostranskih vprašanj, dohajajočih „Glasbeni Matici“, javlja društveni odbor vsem rodoljubom, kateri še neso udje tega važnega društva in žele pristopiti, da udnina za celo znaša 2 gld., ustanovnina pa jedenkrat za vselej 40 gld., katera se lahko uplača tudi v 4 četrtletnih rokih. Društvo ima tudi novo „Försterjevo klavirsko šolo“, dalje mnogo družih slovenskih pesen za zборе in samospeve in tudi še nekoliko Žirovnikovih narodnih pesnij v zalogi. Kdor želi kaj jednacega muzikalnega gradiva, blagovoli naj se obrniti na društveni odbor v Ljubljani.

— (Iz seje deželnega odbora dne 28. januarja.) Za učitelje ljudskih šol bode letos od 7. pa do 27. avgusta šolski pouk na vinarski in sadjarski šoli v Grmu, mej tem časom imeli bodo učenci te šole počitnice. — Mestnega magistrata predlogu je deželni odbor pritrđil, da se šolski služabnik Josip Simončič na tukajšnji realki stalno v službo vzame. — Vinograde, katerih je več na ponudbo deželni vinarski in sadjarski šoli v Grmu, pojde meseca februarja posebna komisija deželnega odbora gledat. — Cestnemu odboru za okraj škofjeloški dovoli se za l. 1887. pobiranje 15% priklade na direktne davke za cestne namene. — Občini Bloke dovoli se leta 1887. pobiranje občinskih priklad na vse direktne davke in sicer: po Šentvidski fari po 42%, po fari sv. Trojice pa po 50%; — potem se dovoli l. 1887. pobiranje občinskih priklad na vse direktne davke v občini Lienfeld po 35% in v občini Log 40%, v občini Gora pri Ribnici 24%, v občini „Pri fari“ (Spodnja Idrinja) 50%. v Blekovi vasi v občini Dolenjeloški 44 8/10%, v občini Vojsko 50% na vse direktne davke in 20% na užitnino od vina in mesa; potem v Trnovski občini v vasi Mala Bukovica 27% in v Harijah 37% na vse direktne davke in 18% na užitnino od vina in mesa, mestni občini Kranjski pa 20% na užitnino od vina in mesa. — Sklep

skih vojskah, ko je bil tu Banér drugič. Pravili so, da je pré to žena nekdanjega maslovitskega kmeta, za katerega je bila prosila na Dunaji; a njeno prošnjo je stari grof Trautmannsdorf na kosce raztrgal.

„Da bi vas, vi tujci, ta naša zemlja tlačila na grobeh do sodnjega dne in da bi jo na veke večne krmili!“ zaklical je stari Kaba na poti k bregovom vltavskim.

In vsi so šli za njim in za staro ženo, ki se je imenovala smrt, kakor gre čeda ovac v mesnico.

Ta dan je gospodu grofu zbolel sinček prvorojenec in oče je to trenotje še ukazal, da se priprave učinijo za odhod. In odkar je gospodoval tukajšnjemu posestvu, niti jedenkrat sém ni došel več.

Na kosci papirja proti koncu je s komaj čitnimi besedami pripisano to-le: „Bili so v nesrečnej zemlji našeje časi, ko se za ljudi ni menil nihče razven jedina smrt, da so bili radi, kadar je za nje marala vsaj ta.“

In piscu bi se naj roka ne tresla, gneva in žalosti in oči se mu ne kalile od solz, da črk niti dobro ni videl, ko je zapisoval takšne spomine.

(Dalje prih.)

občine Famlje zaradi pobiranja občinske takse po 5 gld. od vsake ženitne oglasnice se je odobril. — Iz seje deželnega odbora 11. februarja. Okrajna cestna odbora krški in kostanjeviški imata po sklepu deželnega odbora most preko Krke pri Brodu prevzeti v svojo upravo in popravljane. — Sklep občinskega odbora Poliškega zaradi pobiranja takse po 5 gld. za vsako ženitno oglasnico je deželni odbor potrdil. — Pobiranje občinskih priklad na neposredne davke leta 1887. dovolilo se je občini Koroška bela s 36%, občini Toplice 50%, občini Kostanjevica 20% in občini Vinica 50%.

— (Hudič ujet.) V Zili na Koroškem je neka ženica v loteriji zadela in dobila izplačanih 80 gld. Soseđa se je polakomnila na ta denar, preoblekla se v noči v hudiča in terjala od stare ženke „denar ali pa dušo“. Slučaj pa je panesel, da sta isti hip stopila dva žandarja v hišo in hudiča vzela seboj — v ječo, kjer bode sedaj premišljeval svojo lakomnost.

— (Mejnarodna razstava) steklenih fotografij ostane na mnogostranske želje še nekaj dni v Ljubljani. Kdor si je še ni ogledal, naj porabi to priliko. Danes in jutri je Pariz na vrsti, potem pa bode prememba vsaka dva dni. Razstava je v g. Schleimera hiši tik kazine.

— (Za nagrobni spomenik) Božidaru Raču so nadalje darovali sledeči gg. rodoljubi: O. Škender Sovič, župnik pri sv. Trojici v Halozah 21 gld.; Slavni „Ljubljanski Sokol“ 25 gld.; dr. J. Vošnjak nabral je v Ljubljani 30 gld.; J. Vurovič, župnik iz Cvetlina na Hrvatskem, And. Einspieler v Celovci, V. Kolar, Fr. Pignar, župnik pri sv. Kungoti, L. Herg, kanonik v Mariboru, Neimenovan, po 5 gld.; dr. Josip Pajek, prof. v Mariboru, 4 gld.; dr. Prus, zdravnik v Konjicah, 3 gld.; Lav. Vojska, župnik iz Bednja na Hrvatskem, Matjašič Jurij, stolni prošt v Mariboru, Orožen I., stolni dekan, Kosar Fr., kanonik, po 2 gld.; A. Vodusek, župnik v Leskovci, dr. Iv. Križanič, kanonik v Mariboru, dr. Fr. Žagar, profesor v Mariboru, J. Kuvkovec, župnik pri sv. Andraži, po 1 gld. Vkup 124 gld.

— (Posojilnica v Sevnici) imela je v preteklem letu 36.778 gld. 88 kr. dohodkov in z ušteto gotovino ravno toliko troškov, torej 73.557 gld. 76 kr. prometa. Zadržni deleži 394 strank znašajo 1.191 gld., hranilnih ulog je 31.136 gld. 61 kr., 366 društvnikom je razposojenih 37.266 gld. 34 kr., čistega dobička 238 gld. 99 kr. — Občni zbor dne 6. februarja je sklenil od čistega dobička 20 gld. darovati za podružnico kmetijske družbe v Sevnici. Ostanek čistega dobička 218 gld. 99 kr. se došteje rezervnemu fondu, ki tedaj znaša 1.343 gld. 82 kr. — Ravnatelj Sevnški posojilnici je g. Fran Lenček, odborniki pa gg.: Fran Veršec, Anton Fabiani, Ludovik Smole, Vinko Medic.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 24. februarja. „Temps“ ima telegram iz Rima: Kralj izrekel nasproti poslanecem odločno željo, da bi novi kabinet nadaljeval grofa Robilanta politiko in ostal z Avstrijo in Nemčijo v tesni zvezi.

Berolin 24. februarja. Skupni izid volitev kaže: 198 pristašev, 139 nasprotnikov septennata, 60 ožjih volitev.

Darmstadt 24. februarja. Princ Aleksander Battenberg zbolel baje za kozami.

Rim 24. februarja. V San Remu podrta se je cerkev in podsula pod razvalinami 300 oseb. V Onegli in Diano-Marini se je veliko hiš podrlo. Veliko ljudij ubitih in ranjenih. V Nizzi danes zjutraj zopet potres, a ne močen.

Genova 24. februarja. Včerašnji potres je vso Riviero opustošil. Tujci beže na vse strani. V San Remu, Mentoni in Nizzi je tudi več hotelov močno poškodovanih. V Ventimigli se je kolodvorsko poslopje deloma zrušilo.

Atene 24. februarja. Danes zjutraj po vsej Grškej potres.

Razne vesti.

* (Ples kot dementi.) Pred nekoliko dnevi bil je v Peterburgu velik ples v Aničkovem dvorcu. Mej drugimi gosti bil je tudi prestolonaslednik, ki si je za kotiljon izbral krasno plavolasko, gospodičino Majčevo. Kotiljon trajal je do 3. ure zjutraj

in končal s bitro polko. Prestolonaslednik vodeč gospodičino na njeno mesto, reče jej: „Ta ples, gospodičina, je važnej, nego vi mislite. Ovrigel je vse one vesti, ki se širijo, da sem jaz težko bolan.“ — Nek ruski knez ponudil je gospodičini Majčevi dragoceno ovratnico z briljanti za plesni red, na kateri se je bil carjevič upisal za kotljon, a gospodičina je ponudbo odklonila.

* (Crnogorska kneginja Milena) porodila je dne 22. t. m. princesinjo. Kneginja Milena je sedaj v 40. letu. Poročila se je dne 8. nov. 1860. (bila je stara 13 let) s knezom Nikolajem. Iz tega zakona je doslej 9 otrok, 1 princ in 8 princesinj. Najstarejša princesinja Zorka, ki ima zdaj 23 let, je soproga kneza Petra Karadjordjevića. Jedna princesinja je v Peterburgu umrla.

* (Aksakova oporoka.) Iz Varšave se javlja, da so Ivana Aksakova oporoko natisnili in v veliko tisoč izvodih razdelili mej narod. Oporoka je namenjena carju in dokazuje se v njej, da so Nemci največji sovražniki slovanstva.

* (Sladko potovanje.) Perzijski šah odpotuje v kratkem po svoji državi. „Novoje Vremja“ opisuje to potovanje tako: Trgovci v mestu Evselia se pripravljajo, da bodo šaha posebno slovesno vsprejeli. Del ulice, po kateri se bode šah vozil, potresli bodo na debelo s sladkorjem, da se bode videlo, kakor bi bil sneg zapal. Šah vozil se bode po sladkorju na sanéh v mestu samem zgradila se bode hišica iz samih sladornih grud, streha potrosila se bode s finim sladkorjem, a stene bodo se okrasile z raznimi izdelki raznobojnega sladkorja. „Dasi je to skoro neverjetno, pravi „Novoje Vremja“ na dalje, možno je vender, ker so danes v Evseliji velike zaloge sladkorja. Trgovca Ašurova parobroda „Nana“ in „Aslav“, sta natoovorjena s samim sladkorjem.

Zdravljenje pospešuje. Pri odprtih ranah, oteklinah in ulesih se z Molovim „Francoskim žganjem“ odpravi prisad in s tem vidno pospeši zdravljenje. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-o v izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (19—2)

Loterijsne srečke 23. februvarja.
V Brnu: 80, 30, 24, 52, 25.

Tujci:

24. februvarja.

Pri **stenu**: pl. Pflügl z Dunaja — Weiss, Burgstaller iz Zagreba. — Ullman z Dunaja. — Dietrich iz Kočevja. — Basch z Dunaja. — Zupan iz Železnikov. — Kramer, Wachsmann iz Trsta

Pri **malčeti**: Jamernig, Ernst z Dunaja. — Anton iz Gradca. — Singer, Nau z Dunaja. — Knežič iz Prage. — Buchbaum, Wendler z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

22. februvarja: Josip Weber, delavec sin, 2 leti, Tržaška cesta št. 27, za katarom v črevesu.

23. januarja: Fran Vidmar, posestnik sin, 20 let, Karolinska zemlja št. 4, za mrtvoudom. — Robert Burarel, c. kr. oficijal, 37 let, na Bregu št. 14, za vročinsko boleznijo.

V deželnej bolnici:

18. februvarja: Martin Zupančič, delavec, 72 let, za vnetjem pluć.

20. februvarja: Josip Jarc, tesar, 53 let, za jetiko.
21. februvarja: Fran Laznik, črevljar, 40 let, za jetiko. — Fran Rugelj, krojač, 31 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. febr.	7. zjutraj	744.63 mm.	— 7.6° C	sl. svz.	jas.	0 00 mm.
	2. pop.	743.02 mm.	5.6° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	743.84 mm.	— 0.6° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura — 0.9°, za 1.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo)

	včeraj	danes
Papirna renta	78.65	78.35
Srebrna renta	80.15	79.85
Zlata renta	109.40	109.15
5% marcna renta	96.90	96.45
Akcije narodne banke	849.—	850.—
Kreditne akcije	275.60	274.60
London	128.—	128.05
Srebro	—	—
Napol.	10.11	10.12
C. kr. cekini	6.01	6.01
Nemške marke	62.70	62.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	126 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	167 „ 25 „
Ogerska zlata renta 4%	97	25 „
Ogerska papirna renta 5%	86	90 „
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	105	50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	114 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	60 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	— „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80 „
Kreditne srečke	100	174 „ 50 „
Rudolfove srečke	10	18 „
Akcije anglo-avstr. banke	120	105 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	210	— „

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Naznanilo.

„Kmetiska posojilnica

Ljubljanske okolice“,

registrovana zadruga z neomejenim poročtvom

v Ljubljani,

znižala je obresti posojilom in dovoljuje od denašnjega dne naprej nova posojila pod sledečimi pogoji:

1. Posojila proti intabuliranemu dolžnemu ali zastavnemu pismu po 6%. Prvikrat računajo se tudi uradni stroški.

2. Posojila proti menici po 5 1/2%, h katerim se še prištejajo uradni stroški, kakor do sedaj.

Hranilne ulege vsprejema po 4 1/2%, obrestujejo se polmesečno, koncem leta pa obresti kapitalizirajo.

Obrestovanje hranilnih ulog s 5% proti polletni odpovedi se z denašnjim dnevom obustavi in strankam, katere so imele te na ta način uložene, s tem do 1. marca t. l. odpovedi.

Uradni dan je vsak torek od 9. do 12. ure. Prošnje za posojila se pa vsprejemajo vsak dan v tednu v navadnih uradnih urah.

Pisarna društva je na Marije Terezije cesti hiš. št. 3 v Ljubljani.

Ljubljana, dne 15. februvarja 1887.

(106—3)

Ravnateljstvo.

Št. 201. O. š. sv.

(124—1)

Mesto meščanskega učitelja.

Na trirazredni meščanski šoli z nemškim učnim jezikom na Krškem odda se definitivno, oziroma začasno mesto učitelja za matematično-prirodosnasko skupino z osem sto (800) goldinarji letne plače in s pravico na postavno določene službene priklade.

Prosilci za to mesto naj pošljejo svoje prošnje s potrebnimi spričevali in z dokazom jezikovne učne sposobnosti po službeni poti najdalje

do 10. aprila t. l.

podpisanemu okrajnemu šolskemu совету.

C. kr. okrajni šolski svet na Krškem,

dne 20. februvarja 1887.

Predsednik: Weiglein.

KMETOVALEC.

(82—3)

Gospodarski list s podobami.

Št. III. tega najboljšega, največjega in najcenejšega slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino: Naše sadjarstvo v prihodnji spomladi. — Od kod naj dobimo mlado sadno drevje? — Skrbimo za spomladansko setev? — Vzorni načrt govejega hleva. — Gospodarske novice. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Tržna poročila. — Inserati.

„KMETOVALEC“ izhaja v Ljubljani po dvakrat na mesec na cel pol ter stane za celo leto 2 gld.; gg. učitelji in šolske knjižnice dobijo ga za polovico naročnine.

INSERATI, priobčeni v „KMETOVALECU“, imajo najboljši uspeh, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti pa v premožnejših kmetijskih krogih. Zelo priporočljiv je „KMETOVALEC“ za objavljenja pri nakupu ali prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

Važno za trpeče na prsih in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zaslizenje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofeljnaste, krvične, slabotne, bledične in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

Dobiva se v (727—20)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

■ Razpošilja se vsak dan po pošti. ■

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v

njijino stroko spadajoče blago. (87—14)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr. — Mi. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Mi. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Mi. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. — Mi. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. — Mi. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Mi. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Mi. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mázovh. — Mi. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. — Mi. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—66)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provinci proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.